СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA
EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

CVRIA
LUXEMBOURG

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 29/07

29. března 2007

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-347/04

Rewe Zentralfinanz eG, univerzální právní nástupce ITS Reisen GmbH v. Finanzamt Köln-Mitte

NĚMECKÁ PRÁVNÍ ÚPRAVA ODPOČITATELNOSTI ZTRÁT DOSAŽENÝCH NA ZÁKLADĚ ODPISŮ SNÍŽENÍ HODNOTY PODÍLŮ DRŽENÝCH V DCEŘINÝCH SPOLEČNOSTECH OMEZUJE SVOBODU USAZOVÁNÍ

Jelikož není toto omezení odůvodněné, není slučitelné s právem Společenství.

Německý zákon o dani z příjmů (Einkommensteuergesetz)[1] stanoví, že mateřská společnost usazená v Německu si může ze svých zdanitelných zisků odečíst ztráty, kterých dosáhne na základě odpisů snížení hodnoty podílů držených v dceřiných společnostech usazených v Německu.

Naopak, ztráty téže povahy plynoucí z podílů držených v dceřiných společnostech usazených v jiném členském státě jsou odpočitatelné pouze v případech, kdy tyto dceřiné společnosti později vykáží kladné příjmy téže povahy nebo vykonávají-li činnost obchodní povahy.

ITS Reisen, německá společnost působící v oblasti turismu, vlastní dceřinou společnost v Nizozemsku. Ve svých ročních účetních závěrkách z let 1993 a 1994 provedla ITS Reisen odpisy snížení hodnoty svého podílu ve své nizozemské dceřiné společnosti, které chtěla zohlednit jako ztráty při stanovení svého zisku podléhajícího v Německu dani.

Jelikož Finanzamt Köln-Mitte (německý daňový orgán) jí zamítl možnost zohlednit ztráty spojené s uvedenými odpisy, Rewe Zentralfinanz eG, právní nástupce ITS Reisen, podal žalobu k Finanzgericht Köln. Tento soud položil Soudnímu dvoru Evropských společenství předběžnou otázku týkající se slučitelnosti s právem Společenství německých právních norem, platných v rozhodné době a vztahujících se k odpočitatelnosti ztrát německých mateřských společností na základě odpisů snížení hodnoty podílů držených v dceřiných společnostech.

Ve svém rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr nejprve konstatuje, že **německá právní úprava představuje omezení svobody usazování.** Tato právní úprava totiž uplatňuje rozdílné daňové

[1] Zákon z roku 1990 o dani z příjmu.

zacházení s mateřskými společnostmi, podle toho, zda jejich ztráty pocházejí z odpisů snížení hodnoty podílů držených v dceřiné společnosti-rezidentovi nebo v dceřiné společnosti-nerezidentovi. Tato právní úprava je tak odrazuje od zakládání dceřiných společností v jiných členských státech.

Soudní dvůr dále posoudil, zda-li je toto omezení odůvodněné.

Soudní dvůr zejména uvádí, že **rozdílné daňové zacházení s mateřskými společnostmi-rezidenty** podle toho, zda mají či nemají dceřiné společnosti v zahraničí, **nemůže být odůvodněno pouhou skutečností, že se rozhodly vykonávat hospodářské činnosti v jiném členském státě, ve kterém stát sídla mateřské společnosti nemůže vykonávat svoji daňovou pravomoc**.

Soudní dvůr navíc odmítl argument německé vlády vycházející z nebezpečí dvojího zohlednění ztrát dosažených v zahraničí. Poukazuje na to, že jelikož byly dotčené ztráty dosaženy mateřskou společností, jsou tyto ztráty zohledněny pouze ve vztahu k ní, takže **odlišné zohlednění těchto ztrát dosažených mateřskou společností na straně jedné a ztrát dosažených zahraničními dceřinými společnostmi na straně druhé nemůže být v žádném případě kvalifikováno jako dvojí uplatnění týchž ztrát.**

Soudní dvůr uvádí, že německá právní úprava, která se obecně týká každé situace, kdy jsou dceřiné společnosti usazeny mimo území Německa, a která tedy neodpovídá požadavku spojenému se specifickým cílem boje proti čistě vykonstruovaným operacím, **nemůže být odůvodněna nebezpečím daňových úniků.**

Soudní dvůr konečně konstatuje, že v německé právní úpravě **neexistuje souvislost** mezi **možností mateřské společnosti-rezidenta odečíst ztráty** pocházející z odpisů snížení hodnoty podílů držených v dceřiných společnostech a **daňovým osvobozením** v Německu, podle smluv o zamezení dvojího zdanění, dividend vyplácených zahraničními dceřinými společnostmi**.** Při neexistenci takové souvislosti nemůže být pro odůvodnění dotčeného omezení přijat argument německé vlády vycházející z nezbytnosti chránit soudržnost daňového režimu.

Vzhledem ke všem předcházejícím úvahám Soudní dvůr rozhodl, že **německé omezení svobody usazování není odůvodněné.**

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: ES CS DE EL EN FR IT HU NL PL RO SK

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora
http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-347/04
Obecně ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého
Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028